

Kiina-raportti

Emma Kiukkonen

En ikinä olisi kuvitellut lähteväni ulkomaille työssäoppimaan. Ajatus aina kiehtoi minua, mutta tuntui kuitenkin niin kaukaiselta. Kun ensin kuulin mahdollisuudesta lähteä Kiinaan työssäoppimaan peliohjelmointia, olin heti innoissani. Vasta ensimmäisen ”Kiina-kokouksen” jälkeen se iski minuun, olin oikeasti lähdössä Kiinaan kahdeksi kuukaudeksi!

Ennen matkaa oli paljon järjestelyjä hoidettavana. Rokotukset piti hankkia hepatiittia varten, malarialääkkeet, kutsu Kiinasta, viisumi, lentoliput... Stressi oli käsinkosketeltavaa. Rokotukset otin hyvissä ajoin, mutta päätin jättää malarialääkkeet hankkimatta ja tyydyin vain hyttyssumutteeseen, jota ei tarvinnut kertaakaan käyttää. Olin matkalla kolmen muun luokkalaiseni Camillan, Arton ja Antin kanssa Suzhouhun, Shanghain naapurikaupunkiin, jossa ei ollut mitään eksoottisia tauteja, huh. En ollut ikinä ennen edes käynyt Aasiassa, joten valmistauduin kulttuurishokkiin. Opiskelin tietoa Kiinan kulttuurista ja tavoista ja valmistauduin henkisesti matkaan. Pakkaaminen oli työlästä ja vaikeaa, olin muuttamassa kahdeksi kuukaudeksi Kiinaan ja mukaan piti ottaa vaikka mitä. Viisumihakemuksen täyttö oli hankalaa ja pikkutarkkaa, mutta onneksi sain apua. Kansainvälisten asioiden koordinaattorimme Aino Väänänen ja Orsolya Simon hoitivat meille lentoliput ja viisumit. Viime hetkien pakkauksen jälkeen olin vihdoinkin valmis lähtemään Kiinaan.

Laskeuduttiin Shanghai Pudongin kansainväliselle lentoasemalle paikallista aikaa kello seitsemältä aamulla 19.10.2014. Lentoaika oli 9 tuntia ja en ollut nukkunut silmänräpäystäkkään lentokoneessa, mutta adrenaliini piti minut virkeänä. Meitä oli vastassa neljä tutoria, Daisy, Leo, Elena ja Vivian. Nämä eivät tietenkään olleet heidän oikeat nimet, mutta englanninkieliset nimet helpottivat paljon kommunikointia. Ensivaikutelma Kiinasta oli hyvin eksoottinen. Asteita oli päälle 30 ja tienvarsilla kasvoi palmuja. Ihmisiä oli paljon, erittäin paljon. Kävimme kääntymässä Shanghain keskustassa ja haimme opettajamme eräältä hotellilta opettajamme Pirkka Ruishalmen, joka tuli meitä opastamaan ensipäivinä Kiinassa. Tämä ”kääntyminen” kesti pari tuntia, ruuhka oli nimittäin aikamoinen. Matka Suzhouhun kesti vielä pari tuntia sen päälle ja autosta pystyi ihailemaan kauniita maisemia. Huomasi heti, että luokkaerot Kiinassa ovat suuret. Kerjäläinen kerjasi kadunvarrelle pysäköidyn Ferrarin vieressä. Köyhyyttä ja rikkautta oli paljon ja ne elivät vierivieren.

Suzhou Industrial Park Institute of Vocational Technology eli SIPIVT oli kotimme seuraavat kaksi kuukautta. Saavuimme kampukselle ja asetuimme taloksi D1-rakennukseen. Meillä tytöillä ja pojilla oli omat huoneet. Huoneemme sijaitsi seitsemässä kerroksessa ja se oli hyvin tilava ja matkalaukun purkamisen jälkeen siitä tuli tosi kotoisa. Sänky oli todella kova ja hieman epämukava alussa, mutta siihen tottui. Suihku oli ärsyttävä, veden lämpötila ei ikinä pysynyt samana vaan välillä tuli tulikuumaa vettä. Asunto oli muuten erittäin hyvä.

Lähdimme tutustumaan Kiinan kv-koordinaattoriin ja tulevaan pomoomme lounaalle. Tässä vaiheessa olin jo valvonut 24 tuntia ja sen kyllä tunsin! Adrenaliini ja Redbull kuitenkin auttoivat suuresti. Kiertelimme kampusta ja sinnittelimme kello yhdeksään, jonka jälkeen sai vihdoinkin nukkua. Seuraavat pari päivää meni Suzhouhun ja tutoreihin tutustumiseen. Tutorit osasivat hyvin englantia ja heidän kanssa pystyi kommunikoimaan vaivatta. Meillä ei paljon ollut yhteistä toistemme kanssa, tulemmehan täysin erilaisista kulttuureista, mutta keskustelimme paljon Kiinan ja Suomen eroista ja puhuimme kulttuureistamme. Amerikkalaiset tv-sarjat kuten The Vampire Diaries olivat meillä ainakin yhteistä! Tutorien puheista huomasi kuinka tärkeä perhe on kiinalaisessa kulttuurissa.

Työssäoppiminen tapahtui kampuksella sijaitsevassa yrityksessä, jonka nimi oli Sui Shen Wan. Yritys tekee mobiilipelejä Kiinan iPhone markkinoille. Asunnostamme kesti työpaikallemme matkaa vain kaksi minuuttia, koska ne olivat viereiset rakennukset, mutta luokkahuone oli viidennessä kerroksessa eikä hissiä ollut. Kunto ainakin kohentui. Työskentelimme luokassa, jossa oli noin 20 muuta opiskelijaa/työntekijää, joista yksi oli luokan projekti päällikkö. Tällaisia luokkia oli viidennessä kerroksessa viisi, toiset suurimpia kun toiset ja ne kaikki työskentelivät Sui Shen Wanille. Luokkamme sisällä meidät jaettiin kahteen ryhmään, pojat toisessa ja tytöt toisessa, johon kuului myös kiinalaisia luokkalaisia. Minä ja Camilla kerkesimme kahden kuukauden aikana suunnitella kaksi peliä, joista toisen kerkesimme toteuttamaan. Suunnittelimme pelin alusta alkaen ja teimme siihen grafiikoita. Meillä oli oma koodaaja, Xi ja hän oli erittäin mukava, mutta ujo tyyppi. Luokkalaisemme olivat erittäin mukavia, mutta kaikilla oli huono englanti ja jotkut eivät puhuneet englantia ollenkaan. Kommunikointi oli välillä todella vaikeaa ja väärinymmärryksiä tuli paljon, mutta ne saatiin lopulta selvitettyä. Kiinalaisessa kulttuurissa sovituista ajoista ja tapaamisista ei oikein pidetä kiinni. Esimerkiksi meille sanottiin, että on viisi päivää aikaa tehdä suunnittelemastamme pelistä kirjallinen suunnitelma ja yhtäkkiä sitä tultiin jo seuraavana päivänä pyytämään. Myös meille sanottiin, että kahden viikon päästä viikonloppuna meidät viedään patikoimaan vuorille. Viikonloppu tuli ja kukaan ei ilmoittanut mitään. Sen seuraavana maanantaina meille ilmoitettiin, että ensi viikonlopulla menemme. Valitettavasti olin silloin jo varannut meille hotellin Shanghaista, joten patikoiminen jäi väliin. Me suomalaiset pidämme yleensä kiinni sovituista jutuista, joten tällainen toiminta kiristi vähän hermoja.

Työaikamme oli yhdeksästä viiteen ja työskentely oli erittäin rentoa ja itsenäistä. Ruokatunti alkoi kello 12, jolloin menimme kampuksella sijaitsevaan kouluravintolaan syömään. Ravintolassa oli eri tiskejä, joissa myyriin erilaisia ruokia, kuten nuudelia, riisiä ja lisukkeita, hampurilaisia ja paljon muuta. Ruoka oli yllätyksekseni erittäin hyvää! Pidän todella paljon siellä tarjottavista pavuista. Ja vaikka söin riisiä joka päivä kahden kuukauden ajan, en edes kyllästynyt siihen. Ruoka oli todella halpaa, viereisen kuvan annos maksoi noin 1€ Ravintolan yläkerrassa oli myös leipomo, josta sai herkullista leipää tulisen kanan kanssa ja siinä oli myös makea kastike. Nam!

Tutorit järjestivät meille muutamana viikonloppuna toimintaa, kävimme esimerkiksi Suzhoun keskustassa sijaitsevassa Humble Administrator's Gardenissa ja ravintolassa syömässä korealaista ruokaa. He veivät meidät myös harrastamaan Muay Thaita.

Vietimme kaksi viikonloppua Shanghaissa. Varasin minulle, Camillalle, Antille ja Artolle hotellihuoneet ja hankin junaliput. Junamatka Suzhousta Shanghaihin maksoi alle 5€ ja se kesti noin 30min. Shanghai on mielestäni maailman upein kaupunki ja siellä on niin paljon nähtävää. Hotellihuone maksoi koko viikonlopun ajalta vain 32€ per

henkilö. Kävimme mm. SWFC näköalatornissa, Oriental Pearl Towerissa ja Shanghai Wild Animal Parkissa.

Varoituksen sana Kiinan liikenteestä, joka on aivan järkyttävä. Vaikuttaa siltä, että mitään liikennesääntöjä siellä ei varsinaisesti ole, mutta liikennevaloja noudattavat. Taksikuskin kaahailuun tottui aika nopeasti, he kyllä tietävät mitä tekevät. Kadunylittäminen kauhistutti aina, koska autot saavat kääntyä oikealle milloin vain...

Työssäoppimisjakso oli mahtava ja olen kiitollinen, että sain kokea sen. Opin paljon uutta Unitystä ja CSharpista sekä kuvankäsittelystä. Mielestäni meille olisi saanut edellinen Kiinaan lähtenyt ryhmä kertoa lisää ja valmistaa meitä. Onneksi me pääsemme jakaa tietoa seuraavalle ryhmälle, joka lähtee Kiinaan.

